

Problém je i v tom, že rasistické aspekty jsou dneska v Americe demonstrovány například tím, že v Kongresu a v Senátu sice existuje tak zvaný *black caucus* – černý výbor, ale bílý výbor neexistuje! Existují černé univerzity jen pro černochoy, kde nechtějí žádné bělochy. Aby nějaká univerzita prohlásila, že je bílou univerzitou? No, to si absolutně neumím představit. Rasismus je tady obrácený naruby. Máme zákazníky, který dodávají své produkty do státních budov a kontraktů. Zeptej se jich, řeknou ti, že když jsi černocho, tak tvoje cena v některých případech může být i o 10 % vyšší než cena, kterou nabízí firma, která patří někomu jinému.

Když chceš do školy, výsledky testů mohou být o mnoho horší, než když jsi bělocho. Však jsem viděl, když moje dcery šly tady do školy. Při povyšování neexistuje skoro žádný státní dokument, v němž by nebyla otázka, jaké jsi rasy.

**Já před časem dělal rozhovor s Karlem von Habsburkem, latentním českým králem a rakouským císařem. Zaujalo mne, když řekl, že být císařem, vést nějakou zemi, není úspěch, že je to úkol a úděl, oběť. Souhlasil bys s tím?**

Jak pro koho. Pro osobnost, jako je Trump, je to oběť, pro člověka typu Obamy či Clintona je to přínos. Clintonova rodina má dnes asi 240 milionů dolarů, jeho dcera bez životní zkušenosti a zvláštního talentu 40 milionů, Obama je hodnocen na 130 milionů dolarů. Takže je to pohled z toho úhlu, ze kterého rohu do ringu vstupuješ.

Mě bylo devadesát, jde mi na stovku, leccos jsem už viděl a zažil, mluvil s tisíci lidmi ve všech situacích a funkcích – s prezidenty, ministry, bossy i dělníky.

Jak se říká: „*Byl jsem tam, viděl jsem to a dělal jsem to!*“ A to je moje výhoda!

(*rozhodí rukama*) Já se na to všechno dneska dívám jako badatel pod mikroskopem, který sleduje, jak se ten hmyz pohybuje.

A vidím, že Amerika už není tou zemí, do které jsme s bráchou a Milanem tehdy přišli.

## TAM ZA TOU DUHOU

**Sleduješ českou politiku?**

Samozřejmě, ale jen částečně. Česká politika nehraje ve světě žádnou roli a současné problémy přesahují její měřítko. My jsme odešli s cílem vrátit se, aby Československo bylo zas Československem, a doufali jsme, že to bude demokratická země. To se ale, bohužel, nestalo! Pád komunismu ve světě neznamenal pád komunismu v Česku! Vždyť i ti, co byli komunisty popraveni nebo seděli léta v žalářích, dostali zbytkové tresty! Radek ho dosud má, stejně jako Borek, Vašek i Zbyněk – všichni, kteří dostali k trestu smrti jako bonus patnáct let zbytkových trestů. Je na to současná česká justice hrdá?

**Významově jsi oddělil pád světového a českého komunismu. Vidíš v tom rozdíl?**

Jistě, protože v Česku dál existuje komunistická strana. Dokonce pod tím názvem a její členové donedávna seděli v parlamentu a senátu – institucích, které diktují a dělají zákony, a zpoza kulis tak řídili vládu. Pro mne navíc není rozdíl v tom, je-li někdo ještě členem komunistické strany, nebo jiné – přejmenované. Změnili si jen cedule na dveřích – dříve komunista, dnes kapitalista: Čalfa, Babiš, Rychetský a mnoho dalších. Panečku, čím všim si tihle kumpáni finančně i hospodářsky polepšili, když seděli u koryt před převratem i po něm a zařídili kontinuitu práva socialistického Československa s právem dnešním.



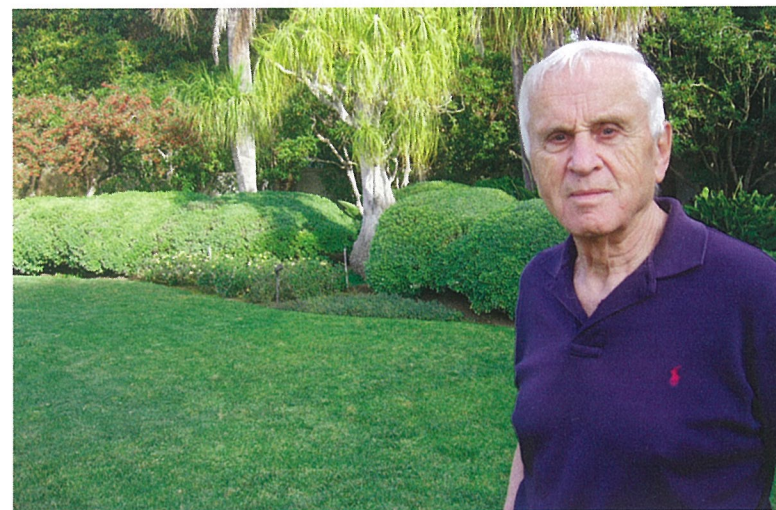
Doma v Santa Barbaře

Příkladem je i kampaň na prezidentskou volbu. Naše odbojová skupina opakovaně slouží jako lakmusový papírek, nyní pro prezidentské kandidáty. Je smutné, když třiatřicet let po tzv. sametové revoluci jsou favority na post prezidenta dva kandidáti s prakticky stejnou minulostí – tím myslím fakt, že oba byli v komunistické straně. Jeden je oligarcha, druhý oportunista.

Co se týká gen. Pavla a jeho vyjádření k tomu, jak my jsme se chovali v boji proti komunistickým pochopům, kteří nemilosrdně vraždili a jejichž systém on byl připraven bránit do té doby, než se změnil z komunisty na demokrata: *Boj není soubor se sekundanty, nebo pozvaným tiskem*. V občanské válce, kterou vyhlásili, zavedli komunisté svá pravidla, podle nichž se Horáková klepala na konci provazu se svázanými rukama patnáct minut, než ji vysvobodila smrt. Naše maminka umírala měsíce bez pomoci na podlaze vězeňské kobky. Pavlův popis jeho nasazení v Jugoslávii je typický pro Peacekeeping Forces OSN, jejichž mandát je „*peace*“, tj. nic nedělat. Pavlův dnešní názor, jak s nepřítelem v dané situaci zacházet, se neshoduje s výcvikem boje proti tehdejšímu nepříteli *pracujícího lidu* – Američanům –

který Radek absolvoval ve Svazu brannosti, ani s tím, který jsme prodělali u Special Forces. Není možné nechat protivníka na živu, aby běžel dál. Vzápětí můžeš přijít o život ty i tvoji vojáci a velitel je zodpovědný v první řadě za splnění úkolu a životy i zdraví jemu svěřených vojáků. Pavel je typický představitel *nového evropského důstojníka* v rámci *wokeismu*. *Woke rules of engagement* stály zmařené životy 36 tisíců zraněných a 7 tisíc mrtvých amerických vojáků v Iráku v Afghánistánu. Pokud Pavel tvrdí, že jako voják v uniformě by nekonal jako my, je to zavádějící a jeden z nás v tom případě nerozumí tomu, co je zodpovědnost velitele – loajalita k vojákům pod jeho velením a ochranou! Ono to platí i pro americké generály, ať je to Petreus<sup>24</sup>, Milley<sup>25</sup> nebo Austin<sup>26</sup>. Ti, pod nimiž jsem sloužil já, byli jiná klasa, lidé, kteří byli na Guadalcanalu, v Normandii...

Argument, že do nás navážel, jen proto, že nechtěl pohoršit část potencionálních voličů, pouze ukazuje jeho charakter. Funkce předsedy vojenského výboru NATO neříká nic o velitelských schopnos-



Doma v Santa Barbaře

<sup>24</sup> gen. David Petreus, do roku 2012 ředitel CIA

<sup>25</sup> gen. Mark Alexander Milley, \*20. 6. 1958

<sup>26</sup> gen. Lloyd James Austin III., \*8. 8. 1953

tech jmenovaného. Je to rotující, „feel good“ funkce vytvořená pro všechny členy organizace. Když na něj přijde rada, dostane lízátko. Až přijde řada na Monte Negro, nebo Island a ti jmenují hajného, bude předsedou hajný.

Mně může být jedno, koho si vyberete, ale mám právo říct, co si myslím, když někdo vyřkne úsudek o nás a o situaci, kterou nezažil. Ti, kterým sloužíme jako lakmusový papírek, musí počítat, že odpovím tak, jak cítím. Pokud se někdo o mně či bratrovi vyjadřuje, musí počítat s tím, že budu reagovat!

### **Mám si to vše vyložit tak, že je pro tebe polistopadový vývoj zklamáním?**

Rozhodně! Z chytřejších komunistů se stali kapitalisti, ti blbější zůstali ve straně a sní dál o komunistickém ráji, jehož trosky existují jen na Kubě, ve Venezuele a v Kimově Koreji. Jistěže i v Česku jsou hospodářsky a společensky úspěšní mladí lidé, hodní úcty a respektu, ale oligarchové a ti ostatní – ti nejsou o moc jiní než v Rusku na Ukrajině, nebo v Bělorusku.



Doma v Santa Barbaře

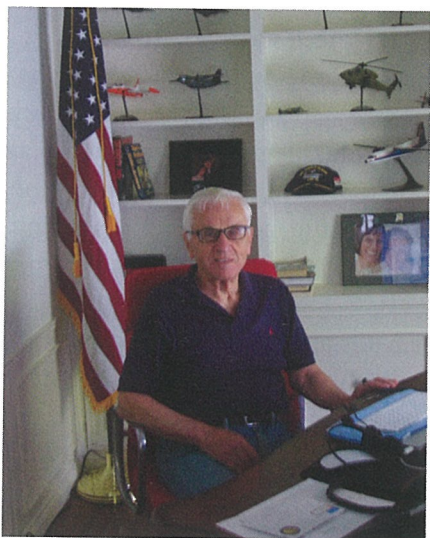
### **Je něco, co přece jen na těch třiceti letech vidíš pozitivního?**

Čtyřicet let komunismu napáchalo na duši národa víc škody než nacistická okupace. Jde o dvě generace – to zanechá stopu na všech a na všem. Možná že je extrémní být takhle příkrý, ale vezmu-li za měřítko komentáře lidí k článkům o 3. odboji nebo k naší skupině, moc dobře to nevypadá. Přátelé mě ujišťují, že jde o malou skupinu, která se dělá větší, než je..., ale jak to vidím, je to pořád kolem nějakých 70 % lidí.

Na druhé straně – pravda – jsem dostal několikrát i hezky napsané pozitivní dopisy od školáků a studentů. Tyto mladé lidi považuji za naději a doufám, že se mezi nimi jednou najde vůdce, který český národ přivede k obnově.

### **Ty ses na jedné straně vymezil proti politice EU, ale také jsi řekl, že pro Českou republiku Evropská unie význam má...**

V určitém smyslu jistě. Hlavně stran boje s kontinuitou zákonů, které po roce 1989 zůstaly v platnosti s cílem ochránit komunistické zločince před tresty a jako pojistka, aby ukradené zůstalo zlodějům. Právní systém bývalého východního bloku není stejný jako v západních demokraciích a já slyším z Česka, že lidé mají Evropský soud často za poslední možnost ochrany. Evropská unie byla původně stvořena proto, aby udržela na uzdě Němce, ale to je už dávno splněný a překonaný cíl. Dnes dělá EU věci zcela mimo původní smysl a nad jeho rámec. Radek a já jsme byli pro Evropskou unii už v roce 1951, ale my byli pro formát hospodářské unie států s vlastní identitou. V dnešní konstelaci jsou podle mne EU a eurozóna do budoucna těžko hospodářsky udržitelné. Evropská unie by měla posílit smysl jako hospodářská konstelace, jak to bylo původně zamýšlené. Nejvíc mi vadí, když vidím, že se Evropa dneška stává politickou unií, což se v určitém smyslu muselo stát, chce-li mít euro jako centrální měnu. To ale může fungovat, jenom když budou mít všechny země stejnou fiskální politiku. A tu nemůžeš mít, když nemáš jednotnou unijní politiku. Ten směr, kterým Evropská unie kráčí s eurem, to je jen otázka času, jak dlouho to bude fungovat. Euro je



Doma v Santa Barbaře

pyramida na jejímž vrcholu sedí ten nejsilnější, jehož profit je ten největší (tak dlouho jak to jde). Ti ostatní se pouze mohou těšit z toho, že jsou u toho.

### **Co ti na EU nejvíc vadí a co je největším nebezpečím pro svobodný svět?**

Evropská unie je americký produkt, který by bez Ameriky nikdy neexistoval. Byla stvořena – tak jako NATO – na obranu západního euroatlantického hospodářského systému a kultury proti Sovětskému svazu a jeho bloku. Ta situace ale už neexistuje a hlavní problémy Evropské unie i světa leží jinde. Propaganda nové průmyslové lobby vytvořené kolem zelené ideologie vytvořila absolutní závislost Evropy na ruském plynu a ropě. Splnění snu o obnovitelných zdrojích založených na větrných mlýnech a solárních panelech se neobejde bez lithia jako nezbytného prvku k výrobě potřebných baterií. Ložiska lithia jsou ve světě v objemu jen jedné třetiny předpokládané potřeby, což činí Evropu trvale závislou na dovozu plynu a ropy nebo na výstavbě jaderných elektráren – dodejme, že díky předešlé politice většinou ruského původu.

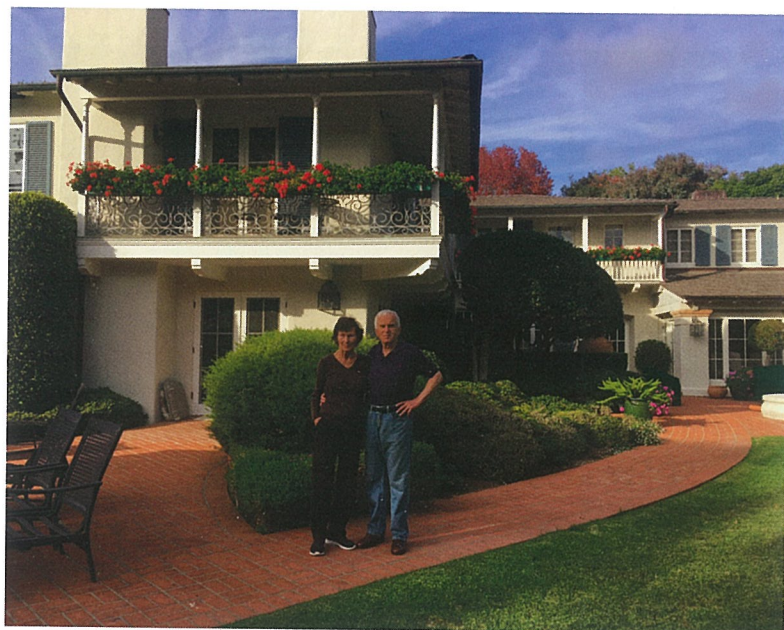
### **Vidíš tedy hlavní bezpečnostní problém v Putinovi a válce na Ukrajině?**

Putin se nikdy nesmířil s rozpadem Sovětského svazu a jeho první pokus o návrat Ruska k bývalé slávě se odehrál v Gruzii v roce 2008. Po osamostatnění Ukrajiny v ní Putinovo Rusko vidí nárazník proti klaustrofobicky obávané expanzi Západu a NATO do Putinem vysněné sféry nového Velkoruska. Nezávislost Ukrajiny se přitom opírá hlavně o infrastrukturu, jejíž podstatnou částí je plynovod, postavený z Ruska do Německa za studené války, přes odpor Reagany administrativy.

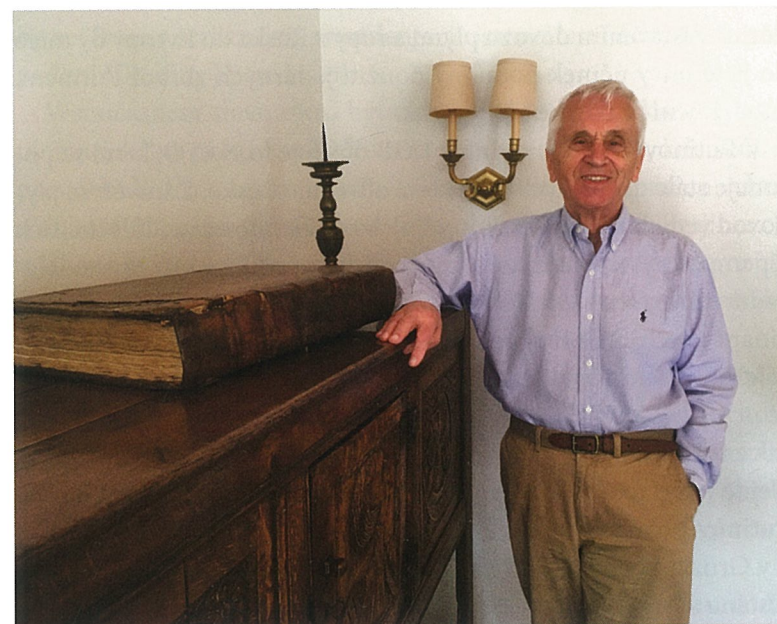
Rusko a Ukrajina se nestaly, nejsou a nikdy nebyly demokraciemi. Byly a jsou oligarchiemi, v nichž korupce v očích Evropské unie a Ameriky byla součástí každodenního života. Privatizace byly v obou zemích řešeny tak, že vítězi se stali oligarchové nebo politici. Konkurenční problémy byly řešeny laskavostmi pod nebo nad stolem, cinkáním vězeňských klíčů nebo rachotem AK47. Ukrajina má Vladimira Zelenského a Rusko má Vladimira Putina. Ukrajina se



Doma v Santa Barbaře



Doma v Santa Barbaře



Doma v Santa Barbaře

stala v očích světa demokracií ve čtvrtek 24. února 2022, kdy byla brutálně napadena sousedem.

Pozice, kterou v Rusku Putin zaujal, předpokládá určité kvality a ty Putin, bohužel, má. Pouze Si Ťin-pching je mazanější a má větší prostředky. Putin má jen jaderné zbraně, kterými úspěšně hrozí. Svého skutečného nepřítele Putin vidí ve Spojených státech. Nevěřím však, že je sebevrah. Moc Putina byla stvořena a jemu dána Evropskou unií. Západ, Amerika Ronalda Reagana, vyhrál studenou válku nikoliv s pomocí svých spojenců, ale jim navzdory.

#### **Co s tím, co s válkou na Ukrajině?**

Ukrajinská válka je první zelenou válkou o zdroje a budoucnost energie. Nebude mít vítěze, Politici EU, kteří svou politikou nového appeasementu v minulých letech zklamali a přispěli ke snížení významu NATO jako ochránce míru, dnes nemají právo volat po akcích, které znamenají prodloužení a zostření konfliktu. Potrestání

Putina zastavením dovozu plynu a ropy z Ruska do Evropy by mělo do jisté míry účinek podobný použití jaderných zbraní Putinem, a tudíž není praktické ani logické.

V Putinových paranoidních KGB očích je to NATO, které se posunuje stále dál na východ, a které ohrožuje Rusko. Zároveň se plynovod vedoucí přes Ukrajinu a Polsko stal jednou z nejdůležitějších tepen pro vývoz ruského plynu a zdrojem příjmu pro Rusko. Navzdory masakru v Mariupolu, žádostem Zelenského o zbraně a lavinám uprchlíků plynovod do Německa běží dál na plné obrátky, více či méně všemi tolerován.

### **Jak z toho ven?**

Nejde jen o to, jak z toho ven. Jde o to, zabránit zhoršení situace. Putinův pokus o návrat k bývalé slávě a síle Sovětského svazu – i v Gruzii – bez velké námahy. Amerika byla zaměstnána v Afghánistánu a Iráku a Gruzie nemá strategický ani hospodářský význam. Úspěchem povzbuzen obsadil Putin Krym. Amerika byla zaneprázdněna prezidentskými volbami, Irákem a Afghánistánem a Obamova administrativa, jejímž členem byl i dnešní americký ministr zahraničních věcí Anthony Blinken, poslala Ukrajincům na obranu Krymu místo požadovaných zbraní jako pomoc deky. Vše začalo vyvoláním neklidu v Doněcku a Luhansku, v oblasti obývané hlavně rusky mluvícími kozáky. Ačkoliv má Rusko HDP asi jako Itálie, stačil si Putin pro útok na Ukrajinu uspořít asi 680 miliard dolarů, což mu při pokračujících příjmech od svých nepřátel, příjmech z ropy a plynu, stačí.

Přesto věřím, že prezident Zelenskyj se snaží upřímně bránit Ukrajinu proti Putinovi, a přeji mu úspěch. Jeho žádost, aby NATO preventivně udeřilo na Rusko jadernými zbraněmi nemá ovšem se zdravým rozumem moc společného. Jsem si jist, že střetnutí jadernými zbraněmi by bylo pro Západ vítězné. Nemyslím si však, že život v zemích vítězi zbývajících by stál za to jej žít. Bohužel v době, kdy Kongres ovládaný demokraty a Senát jednaly o impeachmentu prezidenta Trumpa, vsadil na špatnou kartu – na Joea Bidena. Pokud

by se Trump stal znovu prezidentem, jsem přesvědčen, že k pře-padení Ukrajiny by nedošlo.

V současném stavu musí být ukrajinský konflikt ukončen u diplomatického stolu. Rozhodnutí je v rukou Ameriky, kde senilní prezident Biden v zajmu nového „Green Dealu“ je připraven vyhrát a dobojovat rusko-ukrajinskou válku do posledního Ukrajince. Je v jeho moci tuto válku zastavit. Doufejme, že ne podobným způsobem jako v Afganistanu. Putin vidí, že jeho agrese ho přišla draho a Ukrajinci nejsou Afghánci.

Plyn z Ruska do Evropské unie nepřestane proudit, občané EU v zimě nezmrznou, tisíce Ukrajinců, ale i Rusů zemřou. Oligarchové na jachtách v Monte Carlu a dačách v Londýně si oddechnou a vrátí se ke svému řemeslu.

### **Neodpověděl jsi mi, co horšího nás může čekat?**

Ukrajinská válka a její význam jsou pouhou předehrou toho, co by znamenal pro celý svět konflikt mezi Čínou a Tchaj-wanem. Jestliže se situace nezmění, bude Tchaj-wan otázkou času, pečlivě pozorovaných a získaných poznatků Číny z dění na Ukrajině a aktuální politické situace v Americe.

Američtí i evropští politici, stejně jako velký business v zájmu globalizace nechtějí vidět možnost budoucího nebezpečí v zemích, kde jsou lidská práva potlačována z náboženských nebo ideologických důvodů. Dnes Putin, zítra Čína a bude to horší. Zločiny proti lidským právům v Číně přesahují ty, které se odehrávaly v Rusku před Putinovou invazí na Ukrajinu. Přesto se Amerika, ale ani Evropa neodváží ke krokům, které by zabránily opakování toho, co se dnes odehrává na Ukrajině. Tentokrát však jinde a ve větším měřítku. Globální průmyslová lobby a totální hospodářská závislost na Číně tomu brání. Přitom je bezpodmínečně nutné konfliktu mezi Čínou a Tchaj-wanem předejít, protože by měl nevratné následky pro celý svět. To lze provést pouze tak, že se NATO vrátí k Reaganově doktríně *Mír silou!* Tchaj-wan by měl být všemi členy NATO co nejdříve uznán jako samostatný stát a zásoben zbraněmi pro efektivní sebeobranu.

Členové NATO se však musí za svá slova postavit i svými penězi: „Put your money, where your mouth is“<sup>27</sup>. Pro ty, kteří tak s okamžitou platností neučiní, by nemělo být v NATO místo. A já doufám, že 5. listopadu 2024 Amerika znovu zaujme roli, kterou měla pro svět v minulosti, před 3. listopadem 2020.

Severní Korea, Írán, Čína – to jsou hlavní problémy! Rusko se svým HDP srovnatelným s italským jako protivník Ameriky? To je směšné! Komunismus Lenina a Stalina je uzavřená historie, až na to, že v zemích, jako je Česko, nebyli komunisté za své zločiny potrestáni.

Jistě, pro Čechy i pro mě ještě dnes tenhle komunismus znamená moc. Komunismus ve světovém měřítku – i v USA – ale už dnes nosí jiná jména. Jeho nebezpečí spočívá v nové gardě, mezi mladými studenty na vysokých školách. V Americe je zastoupen Bernie Sandersem a lidmi z Demokratické strany.

**Čecha a Moravana, není-li mentálně komunistou či neonacistou, z tvého mailu až mrazí. Potvrdily se tvé obavy, které jsi měl před posledními prezidentskými volbami? Jsou změny americké vnitřní politiky po prezidentských volbách 2020/2021 opravdu tak dramatické a hroživé?**

Já myslím, že to je ještě dramatičtější, než se to zdálo. Amerika nám kdysi připadala jako poslední šance a lidé věřili, že bude ochráncem svobody. Já si dobře vzpomínám na rok 1948, když se odehrála podobná dramatická změna v Československu. Byl jsem tehdy ve škole v Koleji Jiřího z Poděbrad. Třídní profesor jednoho dne přišel do třídy a řekl, že ode dneška se situace v Československu zcela mění a že odtud bude vládnout pracující lid. V té době už to nebylo vlastně nic překvapivého, komunisté tu situaci připravovali již od roku 1945 i díky Benešovým dekretům. Byli stále silnější a intenzivně se organizovaly závodní milice. A jak už jsem řekl, v Americe jsou těmi závodními milicemi Black Lives Matter a Antifa.

<sup>27</sup> Volný překlad: Dej své peníze tam, kde máš ústa.

**Z pohledu Evropana jsou USA stále tou poslední šancí a historicky trojnásobným zachráncem její demokracie a svobody. V Evropě i v Česku vnímáme rozdíl mezi republikány a demokraty jen jako kosmetickou úpravu líčení či vnější design. My mezi nimi nevidíme tak zásadní antagonismus jako u nás mezi pravíci a levicí.**

Mezi špičkami demokratů a republikánů velký rozdíl opravdu není, poněvadž obě strany jsou stejně zkorumpované. Nic takového jsem tehdy neviděl, když jsem do Ameriky přišel, protože v roce 1954 tady taková situace neexistovala. To až za posledních třicet let se Amerika naprosto změnila. Dneska v Americe nejde o třídní rozdíly jako v Československu po válce. Tady je to rasový rozdíl, který zesílil nejvíce za prezidentství Baracka Obamy.

**My konflikt vlády demokratických a republikánských prezidentů necítíme tak silně. Wilson, Roosevelt, Truman, Kennedy – mám-li jmenovat jen ty nejslavnější a nejrespektovanější demokratické prezidenty – byli strašně populární osobnosti v letech svého působení. Aspoň u nás a v Evropě obecně. Byl onen příkop stejně hluboký i v letech, kdy byli ve funkci?**

Já jsem tady za Wilsona ani Roosevelta nebyl, přišel jsem až za Kennedyho a za Johnsona. Za Kennedyho ten rozdíl nebyl tak velký jako později za Johnsona, ale k měřítku, v jakém je dneska, se začal vyvíjet až posledních třicet let.

**Výsledek a dopad amerických voleb naznačil rozdělení současné Ameriky. Mám tomu rozumět tak, že politický antagonismus se v Americe vyhrocuje?**

Stává se čím dál silnějším. Ale to demokraté chtějí, i když bych neřekl, že se jedná o nějakou formu marxismu. Jak už jsem říkal, marxismus-leninismus a stalinismus v původní formě už neexistují, jen některé prvky jejich ideologie ještě doznívají. Vývoj učení marxismu-leninismu se vyvíjel paralelně s vývojem technologií. Mělo to dopad i na ruskou bolševickou revoluci 1917, která byla na úrovni tehdejších

technologií a kopírovala vývoj soužití společnosti. Šlo o stejnou platformu, jakou prošel vývoj v Německu kolem roku 1933. I tam byly marxistické prvky, přestože Hitler bojoval proti komunismu, jen byly víc nacionální. Je zvláštní, že ke kombinaci komunismu a nacionalismu dospěl současný skrytý ruský marxismus-leninismus až teď. Přitom po celou dobu své existence se honosil tzv. internacionalismem a skutečné vlastence měl za nacionalisty a permanentně je věšel. Dnes v Americe je to New Green Deal s marxistickými a rasistickými prvky, doprovázený anarchií přitahující tyto prvky.

I v Československu byl po roce 1948 komunismus závislý na tehdejší úrovni vývoje společnosti, proto jsme dnes s ohledem na současné technologie přece jen o mnoho dál. Co je aktuálně nebezpečné? Nejdůležitějšími prvky pro společnost jsou přenosy informací a komunikace. Jenže tyto prvky už nejsou v rukou státu, ale několika oligarchů – u vás i tady v Americe – a tito oligarchové jsou de facto silnější než kterákoliv složka státu. Neřekl bych, že hlavní nebezpečí je v levičáctví, jedná se spíš o anarchismus. V Americe s vývojem technologií a myšlenek souzní i dnešní oligarchové. To jsou lidé, kteří si přinesli své smýšlení již ze studentských lavic a ve svém myšlenkovém vývoji jsou vlastně nedospělí. Přišli rovnou ze studentských lavic k ohromnému bohatství a některé své představy a ideologie studentského života chtějí přenést i do všeobecného života. Jenže v lidské společnosti to nefunguje, a proto je v Americe stav totální anarchie. Lidé jako Zuckerberg nebo Gates mají v rukou veškeré komunikace, ať je to Twitter, Facebook, Google, TikTok a bůhví co ještě. Když tyto technologie vyvíjeli jako studenti, vůbec nečekali, jak ohromnou moc jim to přinese a co se z toho vyvine. Proto dnes třeba v Americe firmám, jako je Google, Facebook a Twitter, byla udělena možnost fungovat jako *utilities* – jako společnost, která dopravuje plyn a elektřinu, ale nemá žádnou vlastní činnost. Podle myšlenek zakladatelů mají mít tyto společnosti jen takovou volnost jako ty, které dopravují materiál nebo jiné produkty a které nemohou kontrolovat to, co říkáš. Takhle ty technologie měly fungovat, ale tyhle společnosti dneska mají možnost kontrolovat beze zbytku vše, co lidé

chtějí a co si myslí. Díky tomu jsou tyto technologie vždy o krok dál než zákony země, kde tyto firmy působí. Komunikace v Americe jsou těmito společnostmi – které řídí lidé, jimž je čtyřicet šestadvacet let – zcela kontrolovány. Takže šestadvacetiletí frackové, sotva vyšli z univerzit, jsou cenzory, co můžeš a nemůžeš říkat, a bez sebestých životních zkušeností implementují své univerzitní teorie sociálního inženýrství do praktického života společnosti.

Situace je tedy stejná jako to, co já zažil v Československu za komunismu – není-li horší – a co jsem viděl při pohledu ze Západu na Východ během studené války. Možná že situace v Americe je dokonce horší, než byla za studené války, protože moc, kterou ti oligarchové mají, je mnohem větší, než měli kdykoliv před tím komunisté.

Ale takhle to nefunguje!

**Za našich mladých let nebezpečí spočívalo v třídním boji, který obvykle končil tím, že se lidem začal brát majetek, a celá společnost i její přirozený vývoj se zhroutily. Co hrozí dnes?**

Riziko, že se majetky budou znovu brát, hrozí i dnes, jen by to mělo jinou podobu. Světová populace má dnes skoro osm miliard lidí, západní Evropa asi 550 milionů, Amerika 320 milionů a pak máme pokročilé civilizace v Japonsku, Jižní Koreji a v několika málo dalších státech. Od určitého stupně je pokročilá civilizace i v Číně, ale ta stojí zcela jinde. Obávám se, že někde tam, kde by v blízké budoucnosti rádi Ameriku viděli dnešní oligarchové.

**Čili ve formě jisté diktatury?**

Diktatury, kontrolované korporátně. Nejdůležitějším prostředkem soužití společnosti je komunikace, a pokud jsou její cesty v rukou několika lidí, kteří je zcela kontrolovají, je něco špatné – také zcela! Vy v Evropě či v Česku nevidíte, jak se to tady v Americe odehrávalo například v období, kdy byla po volbách předávána moc. Vlastně není přesné říci *moc*, protože government v Americe moc moc nemá. (*usmívá se své slovní hříčce*) Řekněme, že síť komunikací a její toky



government předával z ruky do ruky od Trumpovy administrativy k Bidenovi. Výsledkem je, že dnes je kontrola komunikací absolutní.

### **Nemá-li government moc, kdo tedy v Americe vládne?**

Jak už jsem řekl, společnosti kontrolující komunikace – televize, časopisy, noviny, i když dnes už zdaleka nemají tu sílu a význam, jaké měli v minulosti. Tisk ustoupil televizi, rádio naopak hodně postoupilo vpřed a televize ustupuje sociálním sítím.

### **Hraje v tom roli i rasový podtext, vyplývající z měnící se demografické struktury obyvatelstva v Americe ve prospěch afroamerické a hispánské populace?**

Demokracie je velice křehká věc. Je to stav mysli, který dobře funguje jen do určitého bodu. Když demokracie dosáhne svého zenitu, nepozorovaně se automaticky zvolna přemění na diktaturu proletariátu. A to je situace, která před lety – po válce – nastala v Evropě a jejíž čas teď nastává i v Americe.

### **Má na to nějaký zásadní vliv imigrace?**

Samozřejmě, od základu! Amerika byla imigraci otevřená vždy. Byla období, kdy do ní přišlo hodně Irů, Němců, v jiném hodně Italů a tak dále. I díky tomu je nejpokročilejší – technicky i kulturně – zemí na světě. Její svoboda slova i svoboda podnikání jsou největší na světě – nesrovnatelně. Naše firma má pobočky a firmy jak v Evropě, tak v Asii, potkávám se s tím tedy v reálu denně a mohu směle říct, že svoboda, jaká je v Americe pro podnikání, neexistuje nikde jinde na světě.

### **Jde v případě Ameriky všeobecně o afroamerickou a hispánskou imigraci, nebo zastoupení těchto komunit není v každém státě USA stejně silné? Pak by ovšem měl být rozdíl i v sociálních podmínkách jednotlivých států Unie.**

Rozdíl existuje. V Americe žije asi 89 milionů lidí, kteří jsou zde legálně, i když se narodili v jiné zemi. K tomu si přičti asi 30 až 32 mi-



Kompletní rodina, ještě s Radkem, rok 2010

lionů lidí z různých částí světa, Jižní a Střední Ameriky, Asie, Středního východu i z Evropy, kteří jsou v Americe ilegálně. Washington, jak říká Trump, byl vždycky taková žumpa elit. A těmto elitám, které se vzájemně podporují s oligarchy, záleží na tom, aby tady bylo co nejvíc imigrantů, jejich latentních voličů. Přicházejí hlavně do těch států Unie, kde je průmysl, ve kterém mohou dostat zaměstnání. Příkladem je sever Kalifornie, kde je to hodně hi-tech, stačí zmínit Silicon Walley. Tam speciálně je hodně Asiatů, Indů, Číňanů a Japonců. A v New Yorku? Tam je možné všechno... (*mávně rukou*)

### **Zdá se, že nepatříš mezi fanoušky imigrace?**

Já nejsem proti imigraci, o tu nejde. Jde o následnou asimilaci! Amerika byla vždycky zemí imigrantů, ale ti předešli Evropani se v Americe asimilovali, z dřívějších imigrantů se stali Američané – zatímco ty nové generace, ty nové vlny neznají pojem loajalita.

Problém nastal v šedesátých letech, kdy Ústavní soud, který má poslední slovo ve všem, rozhodl, že je možné mít dvojí občanství.

A dnes má dvojí občanství 80 % přistěhovalců. To znamená, že nemají loajalitu k Americe, nemají loajalitu ke své zemi, nemají loajalitu k nikomu a k ničemu! Jsou to lidé, kteří sem přišli jen za svým osobním prospěchem. To je něco úplně jiného, než cítili ti, kteří sem přicházeli dřív.

Ti, kteří sem přišli proto, že chtěli sdílet myšlenky a ideály těch, kteří založili Ameriku, kteří sepsali její ústavu, bojovali za svobodu jiných zemí v 1. světové válce, 2. druhé světové válce a kteří nakonec porazili varšavský pakt ve válce studené. Jak už jsem řekl, problém konce studené války je v tom, že komunismus nebyl poražen na válečném poli a neskončil před novým Norimberkem nebo Haagem, aby bylo odhaleno, odsouzeno a potrestáno, že zabil stamiliony lidí, mnohonásobně víc než nacismus.

To je problém s dnešní imigrací i mládeží. Všichni vědí, co se odehrálo za 2. světové války, všichni vědí, co dělala Ilse Kochová, co bylo Dachau, Osvětim a tak dále. Ale ani v nejmenším netuší, neznají, kdo byl Dzeržinskij, Ježov, Berija a další masoví vrazi, neznají, co byla Vorkuta, Katyň, Jáchymov a další místa, kde přišlo o život na 150 milionů lidí. Nevědí, co se odehrálo v Koreji, v Kambodži, ve Vietnamu...

To je ten problém! Proto si dnešní mládež idealizuje socialismus a komunismus, to je ten problém dnešní imigrace. V tom je také můj problém s tím, že tady je hodně Čechů s dvojím občanstvím, kteří necítí loajalitu k zemi, kde se narodili, ale ani k Americe. Ptám se vždy: Pokud by byla válka mezi Českem a Amerikou, na čí straně by stáli, na čí straně by bojovali? Měli by ve skříni uniformy a zbraně obou stran, jako v šuplíku průkazy obou občanství?

**Mám pocit, že většina v Americe dlouhodobě žijících Čechů se hlásí k republikánům. Myslíš, že je to tím, že mají nebo měli zkušenost s komunismem?**

Někteří ano, někteří uvažují logicky a jsou féroví, ale znám taky hodně těch, kteří smýšlí jinak.

**U nás korespondenční volby nejsou zákonem povolené, levicoví politici z nich mají strach, protože drtivá většina Čechů by volila stejně jako Kubánci na Floridě.**

Já sám mám problém s volbami poštou. Jasně, je-li člověk nemocný a chce volit, proč ne! Jsou tu statisíce vojáků, kteří jsou v zahraničí, na mořích, v Asii, a tihle lidé také musí mít šanci volit a jediný způsob, jak to udělat, je korespondenční volba. Ale měly by být ve hře nějaké biometrické prvky. Proboha, vždyť to tak je dokonce i v Indii, kde mají biometrické volební karty! Tak proč by to nemělo jít v Americe?

S tím nemám problém jako s lidmi, kteří volí v Americe i v Česku. S tím nemohu souhlasit, protože nesouhlasím s dvojím občanstvím.

**V Evropě se děje to, že v prezidentských i parlamentních volbách mají čím dál víc úspěch lidé, kteří jako by vyšli ze show American Idol. Populisté, kteří nemají žádnou politickou zkušenost, politické vzdělání, zkušenost, a tím pádem ani žádnou politickou brzdu a odpovědnost. Je toho Amerika zatím uchráněna?**

To souvisí s pádem demokracie a nastupující novou diktaturou proletariátu. Zvedá sebevědomí lidí, kteří jsou hloupí a ovlivnitelní, ale mohou volit. Na ně působí ti, co se nestydí slibovat bez záruky. Evropa je socialistická už po léta, celá. To přišlo s pádem komunismu a berlínské zdi. Není divu! Vždycky o Německu říkám: Co bys chtěl? Když sliješ dohromady 60 l mléka a 17 l červeného inkoustu, jak mléko pak vypadá a chutná?

**Nemáš strach, že by k tomu mohla mířit i Amerika?**

Amerika tohleto přešla. Poslední brzdou komunismu nebo spíš anarchomarxismu jsou přebohatí lidé, jako v Rusku. Existuje přísloví, když nejsi ve dvaceti socialista, tak nemáš srdce, a nejsi-li ve čtyřiceti konzervatívec, tak nemáš mozek. A žádnému z dnešních oligarchů nebylo čtyřicet let, když dosáhl svého bohatství. Všichni pocházejí z lavic Yale, MID, Harvardu nebo Berkeley, svou budoucnost vidí v podobném prostoru, jako má Čína, a baví je být bohatí.

Bud' zdrav Pepíku, Mělník 16.6. 2008.

zasílám Ti srdečný pozdrav a přání stálého, dobrého zdraví.  
Nedávno jsem byl přednášet na Vysoké škole pedagogické v Ústí nad  
Labem. Hovořil jsem o událostech let 1939, až 1968. Přítomně bylo asi  
60 studentů, tedy zcela zaplněná posluchárna. Trvalo to 2 hodiny, po-  
slední půlhodina byla určena přítomným profesorem, na diskusi. Běžné  
otázky, až na jednu. /Jak víš, krátce předtím proběhla v českých nevi-  
nách a televizi velká diskuse o činnosti této protikomunistické  
skupiny. - při příležitosti vyznamenání.

Svou otázku uvedl posluchač konstatováním, že četl obě dostupné  
knihy o vás. Teď Nevák "Zatím dobrý" a B. Mešínová "Odkaz".  
/Kde zde poslouchal představitel ČSSD a KSČM a těch bylo v televizi  
nejvíce, tak nás všechny napadali. /Dotaz tohoto posluchače byl, asi  
odezvou. "Jak vysvětlíte vraždy? Jaký to mělo smysl?" Odpověděl jsem  
mu statistikou násilnosti komunistů v ČSR s dodatkem, že násilník  
rozumí jenom násilí.

A teď konečně k tomu, proč píšu.

v příleže Ti zasílám CD, kde je slovně napsáno o zřádnostech ko-  
munistů v ČSR v tehdejší době. Současní mladí lidé pořádají žvanění  
bolševiků o tom, že oni přinesli všem občanům tu největší svebodu,  
osvebedili je od vykeřštevání. Oni byli ti nejlepší, protože všem dali  
výtečnou práci, oni dávali pracujícím dovolené, rekreace v dízině, vy-  
cházky, výlety, atd. Zapomínají přitom sdělit, že na to měli půl  
milionů etreků ve věznicích, dolech atd. Toto zde neřekl v televizi  
ani v rozhlasu nikdo!

Kdyby Barbara vydávala druhé vydání své knihy, doporučuji přepsat  
začátek tohoto CD, jako nutný úvod. Důvod: Nikdo zde nic nechce vědět,  
ani neví; Události roku 1948 a dále, se úmyslně zamlčují, překrucují  
a tak každý věří jen žvástům komunistů v televizi, rozhlasu i ve vládě.  
Když to nebude v těchto knihách, nikdo nic nepochopí. Stalo se němu  
známému: Posluchač: Proč jste použili násilí? Proč jste nepsali do  
nevin? Proč jste nevystupovali v televizi? Proč jste o tom nepsali  
knihy? Mohli jste chodit mezi lidmi do továren a tam je přesvědčovat!

Na konec celé doplněné úvodu by mělo stát /třeba velkými písmo-  
ny: zloděj, pašouk, násilník i komunistický vrah rozumí jenom jediné-  
mu, násilí, které koná on sám. Ničemu jinému nerezumí!  
Zkušenosť policie: Když honějí vraha a najednou na něj namíří několik  
zbraní, okamžitě přestane a vzá se. Ví přesně, že vystřelit znamená  
jeho smrt. Když ne, bude odsouzen a za deset let vyjde ven a bude  
vraždit spoluobčany dál. On má lidskou svebodu a lidská práva!

Poslední dopis Vládi Kikiny, list 1

...teď zasílám Ti srdečný pozdrav a přání stálého, dobrého zdraví.  
Nedávno jsem byl přednášet na Vysoké škole pedagogické v Ústí nad  
Labem. Hovořil jsem o událostech let 1939, až 1968. Přítomně bylo asi  
60 studentů, tedy zcela zaplněná posluchárna. Trvalo to 2 hodiny, po-  
slední půlhodina byla určena přítomným profesorem, na diskusi. Běžné  
otázky, až na jednu. /Jak víš, krátce předtím proběhla v českých nevi-  
nách a televizi velká diskuse o činnosti této protikomunistické  
skupiny. - při příležitosti vyznamenání.

Svou otázku uvedl posluchač konstatováním, že četl obě dostupné  
knihy o vás. Teď Nevák "Zatím dobrý" a B. Mešínová "Odkaz".  
/Kde zde poslouchal představitel ČSSD a KSČM a těch bylo v televizi  
nejvíce, tak nás všechny napadali. /Dotaz tohoto posluchače byl, asi  
odezvou. "Jak vysvětlíte vraždy? Jaký to mělo smysl?" Odpověděl jsem  
mu statistikou násilnosti komunistů v ČSR s dodatkem, že násilník  
rozumí jenom násilí.

A teď konečně k tomu, proč píšu.  
v příleže Ti zasílám CD, kde je slovně napsáno o zřádnostech ko-  
munistů v ČSR v tehdejší době. Současní mladí lidé pořádají žvanění  
bolševiků o tom, že oni přinesli všem občanům tu největší svebodu,  
osvebedili je od vykeřštevání. Oni byli ti nejlepší, protože všem dali  
výtečnou práci, oni dávali pracujícím dovolené, rekreace v dízině, vy-  
cházky, výlety, atd. Zapomínají přitom sdělit, že na to měli půl  
milionů etreků ve věznicích, dolech atd. Toto zde neřekl v televizi  
ani v rozhlasu nikdo!

Kdyby Barbara vydávala druhé vydání své knihy, doporučuji přepsat  
začátek tohoto CD, jako nutný úvod. Důvod: Nikdo zde nic nechce vědět,  
ani neví; Události roku 1948 a dále, se úmyslně zamlčují, překrucují  
a tak každý věří jen žvástům komunistů v televizi, rozhlasu i ve vládě.  
Když to nebude v těchto knihách, nikdo nic nepochopí. Stalo se němu  
známému: Posluchač: Proč jste použili násilí? Proč jste nepsali do  
nevin? Proč jste nevystupovali v televizi? Proč jste o tom nepsali  
knihy? Mohli jste chodit mezi lidmi do továren a tam je přesvědčovat!

Na konec celé doplněné úvodu by mělo stát /třeba velkými písmo-  
ny: zloděj, pašouk, násilník i komunistický vrah rozumí jenom jediné-  
mu, násilí, které koná on sám. Ničemu jinému nerezumí!  
Zkušenosť policie: Když honějí vraha a najednou na něj namíří několik  
zbraní, okamžitě přestane a vzá se. Ví přesně, že vystřelit znamená  
jeho smrt. Když ne, bude odsouzen a za deset let vyjde ven a bude  
vraždit spoluobčany dál. On má lidskou svebodu a lidská práva!

Poslední dopis Vládi Kikiny, list 1

Poslední dopis Vládi Kikiny, list 2

To je jediné, v čem s nimi souhlasím. Bylo mi devadesát, sjezdil jsem  
kolem dokola celou zeměkouli, sjíždím ji dál, ale nesetkal jsem se  
s nikým, kdo by mi řekl: „Je to hrůza, být bohatý!“

**Uvažuješ někdy, že by ses ukázal v Česku?**

Ne, tam se nic nezmění. Sice se nevzdávám naděje, ale ta kontinuita  
zákonů, to je problém! Do dneška nám ze statku a polností nevrátili  
všechno. Kikina Hradec se musel soudit o jejich dům – taky jim ho  
ukradli a prodali. Podle kontinuity zákonů je to ale v pořádku, a aby  
to Kikina dostal zpět, a ti lidé se vystěhovali, tak jim to musel zapla-  
tit. Neuvěřitelné!

**Prožil jsi život, který by vydal na dva filmy – dramatický a osu-  
dový. Je něco, co bys udělal jinak?**

Ne. Já jsem se svým životem naprosto spokojen a ničeho nelituji.  
Prožil jsem život plný nenahraditelných zážitků a zkušeností, který

bych s nikým neměnil. Vždycky říkám, že jsem měl vlastně dva životy, jeden před Waldovem a druhý po něm. Ten druhý je bonus.

**V pondělí 8. března 2023 budeš mít 91. narozeniny, takže předem velké blahopřání všeho nejlepšího. Vzpomeneš si, co sis v dětství k narozeninám nejvíc přál? A splnilo se to?**

Já jsem neměl nikdy žádný zvláštní přání, když jsem byl kluk.

**A dnes?**

Přál bych si, aby Amerika byla zas Amerikou, do jaké jsem přišel. Aby byla pro svět tím, co pro něj byla kdysi – majákem svobody a možností pro každého stát se tím, kým chce být. Tedy ne pro každého, ale pro své obyvatele, protože Amerika nemůže zachraňovat osm miliard lidí na celém světě.

**V jednu chvíli jsi řekl, že ničeho nelituješ a nic bys neměnil. Přesto se zeptám: Je místo nebo čas, kam by ses chtěl aspoň na chvíli vrátit?**

Samozřejmě. Rád bych se vrátil někdy do Česka, do Československa. Československo dnes samozřejmě neexistuje, ale rád bych se podíval tam, kde jsem kdysi byl. Do Prahy, do Lošan... To by mě s odstupem času zajímalo, nebyl jsem tam přes sedmdesát let...

## EPILOG

Když jsem si s odstupem v myšlenkách promítal čas, který jsme s Josefem Mašínem společně strávili, uvědomil jsem si respekt, který budí. Nedá se říct, že by snad nebyl přístupný odlišnému názoru, ale je-li zvyklý zametat zleva doprava, dělat to opačně se v jeho přítomnosti nehodí. Po bližším seznámení je jasné, že v sobě nezapřel geny svého otce. Jsou zkrátka chvíle, kdy se mu těžko *bere pádlo z ruky*. Přesto neuhnul z otázek ani tehdy, když šlo o ty, jimž nebylo možné se vyhnout – jak nahlíží na zabitě, kteří za nimi zůstali. Jeho odpověď: „*Nelituji ničeho!*“ lze chápat v kontextu současného dění na Ukrajině. I tehdy to byla válka. Pravda, neválčily armády, jen stát proti svým občanům. Režim masově posílal nevinné na popraviště a zabíjel lidi na hranicích jen kvůli jejich touze po svobodě.

Ve všech případech zraněných a mrtvých šlo při akcích Mašíňů o sebeobranu. Nešli do akcí s tím, že někoho zabijí, i když proti nim stáli ti, kteří zločinný režim reprezentovali – komunisté se zbraněmi. Existuje jeden signifikantní příběh, který několikrát proběhl v televizním vysílání. Je to příběh muže, který po 15. březnu 1939 vstoupil do slovenské fašistické armády. Když získal pocit, že to Němci začínají prohrávat, utekl z kasáren v uniformě k partyzánům. Prvním, které potkal na okraji lesa, začal vysvětlovat, že jde k partyzánům. Jako důkaz toho, že není provokatér, byl vyzván, aby dole u mostu zabil dva mladé německé strážné. V uniformě fašistické armády k nim došel, požádal je o sirky na zapálení cigarety a oba podříznul.

Jak zní otázka: Byli vojáky wehrmachtu – nepochybně – ale byli to náckové, kteří si smrt zasloužili? Možná pocházeli z Hlučína a narukovat do wehrmachtu jen museli. A on? Byl hrdina, nebo vrah?

Někteří lidé stále mluví o Kašíkovi, Rošickém, Honzátkovi. Nikdo se neptá na matku bratrů Mašínů, která zemřela těžce nemocná na podlaze komunistického vězení. Na popraveného strýce Ctibora, který se žádné akce nezúčastnil. Na Zbyňka Janatu, který nikdy neměl v ruce zbraň. Na příbuzné dalších členů skupiny a přátele, kteří dostali desítky let žaláře jen za to, že museli o úmyslech odbojářů vědět. Proč není vrahem nazýván jejich otec, když za 2. světové války kladl bomby do uhláků lokomotiv a na náměstí Berlína?

K Česku má Josef Mašín stále silný vztah. Proto je i zklamán, že se Češi dodnes s komunismem zcela nevyrovnali. Na argument výsledku loňských voleb, v nichž komunisté vypadli z parlamentu, mi řekl: „S tím mě neohromíš, to mělo přijít o 50 let dřív.“

Negativní názor na odboj bratrů Mašínů mají někdy nejen komunisté. Někteří lidé jsou nasáklí komunismem víc, než jsou schopni si sami připustit. Takoví uznávají jen hrdiny, kteří jsou už po smrti. Ty, kteří už nemohou říct: „Co jsi dělal ty, zatímco já konal?“

Mladší generace už tím poznamenané nejsou, nejen u nás. Pokaždé se při sledování záběrů z listopadu 1989 rozbřečím. Z onoho davu sálá neuvěřitelně mocné pozitivní prozáření a já se pokaždé sám sebe ptám: „Sakra, kam se to ztratilo?“

Až jednou mě trklo! Většina Čechů totiž záhy po listopadu zjistila, že buček přece jen chutná líp než svoboda... Kéž by události na Ukrajině hlupákům, snícím o míru a stínu koruny ruského dubiska, ve chvíli, kdy se kůň ruského kozáka napije z Vltavy, otevřely oči.

## PRAMENY A LITERATURA

### Archivy:

Archiv Josefa Mašína

Archiv Ctirada Mašína

Archiv Zdeny Mašínové

Archiv Vladimíra Mertlíka

Archiv bezpečnostních služeb, fond A – 34 – 1532

Archiv bezpečnostních služeb, fond A – 34 – 1533

Archiv bezpečnostních služeb, fond H – 698 – 701

Archiv bezpečnostních služeb, fond H – 777

Archiv bezpečnostních služeb, fond Z – 10 – 153

Archiv bezpečnostních služeb, fond 319 – 33 – 29

Archiv bezpečnostních služeb, fond V-2452 MV

### Literatura:

Vladimír Mertlík: Mašini – Ve stínu šibenice

Barbara Masin: Odkaz